

Λυχνία

ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

ΠΑΙΞΕ ΟΠΩΣ ΕΙΣΑΙ!

Σπόσφατα μιά γιγαντοαφίσσα διαφήμιζε ... καζίνο με τήν προτροπή «**Παίξε, όπως είσαι!**»! Πρόκειται γιά ένα πολύ γλυκώχο σύνθημα, πού συμφωνεί με τήν σύγχρονη νοοτροπία ... τής αρπαχτής! Με άπλά λόγια θέλει νά μάς ειπεί:

«Ο έαυτός σου είναι μιά χαρά. Δέν χρειάζεται νά αλλάξεις σέ κάτι. Ζήσε τήν ζωή σου, όπως σου ρχεται κάθε στιγμή. Πάντα ... νά είσαι ό έαυτός σου! Καί όπως λέει καί τό τραγούδι: **Σέ όσους άρέσουμε! Στούς άλλους δέν θά μπορέσουμε!...**»

Έκ πρώτης όψεως φαίνεται ... πολύ ΒΟΛΙΚΗ φιλοσοφία! Μάς έλευθερώνει από «περιττούς» μπελάδες νά ... κυτταζόμαστε κάθε τόσο σέ καθρέφτες! Μάς γλυτώνει από τό άνυπόφορο βάσανο τής άυτοκριτικής καί τήν άνάγκη συνεχών αλλαγών καί πνευματικής προόδου! Γιατί νά αλλάξουμε, άφου μπορούμε *άνετα νά παίξουμε, όπως είμαστε;*

* * *

Όμως, οι άγιοι Τρεις Ίεράρχες, πού γιορτάζουμε στίς 30 Ίανουρίου, τιμώνται καί δοξάζονται γιά τόν άκριβώς αντίθετο λόγο: **ΔΙΟΤΙ ΟΥΤΕ ΕΠΑΙΞΑΝ, ΟΥΤΕ ΕΜΕΙΝΑΝ ΟΠΩΣ ΗΤΑΝ!**

α. Ποτέ δέν είδαν τήν ζωή σάν ...τζόγο! Ποτέ δέν έπαιξαν με τήν σωτηρία τους! Καί

β. Ποτέ δέν άφησαν τόν έαυτό τους ... σέ χλωρό κλαρί! Ποτέ δέν βούλιαξαν στόν βάλτο του δήθεν «ταμπουκά»: «**Έτσι είμαι! Δέν αλλάζω! Καί σ' όποιον άρέσω!**» Οί άγιοι Τρεις Ίεράρχες ποτέ δέν βολεύτηκαν σ' αυτό πού ήταν. Πάντα ζητούσαν τήν αλλαγή πρós τό καλύτερο! Πάντα τήν πνευματική πρόοδο!

Ή Έκκλησία – σέ ένα τροπάριο - τούς επαινεί με τά λόγια του Χριστού:

«**Εϋ δούλοι άγαθοί καί πιστοί· εϋ έργάται του άμπελώνος του Χριστού, οί καί τό βάρος τής ημέρας βαστάσαντες, καί τό δεδομένον τάλαντον αύξήσαντες...**».

Δηλαδή:

«**Μπράβο σας, δούλοι άγαθοί καί πιστοί! Μπράβο σας, εργάτες του άμπελώνα του Χριστού! Σάς αξίζει τέτοιος έπαινος, διότι**

♦ **καί τό «βάρος τής ημέρας» έβαστάσατε,**

♦ **καί τά τάλαντα πού σάς δόθηκαν, τά αύξήσατε...**»

Τό «βάρος τής ημέρας» ήταν, ότι καθημερινά πάλευαν, όχι νά μένουν **όπως ήταν**, αλλά νά **συμμορφώνουν** τόν έαυτό τους σύμφωνα με «τόν καθρέφτη» τών έντολών του Χριστού! Κάθε μέρα φρόντιζαν νά ΑΛΛΑΖΟΥΝ στήν ζωή τους κάθε τι, πού δέν ταίριαζε με τό θέλημα του Θεού! Κάθε μέρα **ΜΕΤΑΝΟΟΥΣΑΝ**, δηλαδή διόρθωναν τό φρόνημά τους.

Έτσι κατάφεραν νά αύξήσουν τά «τάλαντα», πού τούς έδωσε ό Θεός. Οί «τσέπες» τής ψυχής τους, δέν έμειναν **όπως ήταν**, άδειες· αλλά γέμισαν με πολλαπλάσια «τάλαντα». Καί αύτά δέν τά κέρδισαν, ούτε με τράπουλες, ούτε με ρουλέτες! Τά άπόκτησαν με καθημερινό πόνο προσευχής καί **ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ**· με συνεχή στροφή καί **ΕΠΑΝΑΦΟΡΑ** του νου καί τής καρδιάς πρός τόν Θεό!

Καί κάτι πολύ σημαντικό:

Οί άγιοι Τρεις Ίεράρχες πρώτα με τήν ζωή τους καί έπειτα με τίς διδασκαλίες τους ξεκαθάρισαν τήν μεγάλη αλήθεια ότι:

ΒΓΑΛΕ ΠΡΩΤΑ ... ΓΕΝΕΙΑ!

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος σέ ἓνα θαυμάσιο λόγο του ΕΙΣ ΤΑ ΑΓΙΑ ΦΩΤΑ λέει τὰ ἑξῆς:

«Σήμερα ὁ Χριστός φωτίζεται! Ἄς φωτισθοῦμε κι ἐμεῖς μαζί Του!

Σήμερα ὁ Χριστός βαπτίζεται (κατεβαίνοντας μέσα στόν Ἰορδάνη). **Ἄς κατεβούμε κι ἐμεῖς μαζί Του** (καλλιεργώντας τήν ταπείνωση), **ὥστε καί νά ἀνεβούμε μαζί Του!**...

* * *

Γι' αὐτό εἶναι ἀναγκαῖο νά προσέξουμε πῶς ... καί **πότε βαπτίσθηκε!**

Βαπτίσθηκε σέ ὠριμη ἡλικία, γιά νά μάθουμε κι ἐμεῖς ὅτι, πρῖν ἀρχίσουμε νά διδάσκουμε τούς ἄλλους καί νά κηρύττουμε, χρειάζεται πρῶτα νά ὠριμάσουμε. Καί σωματικά. Καί πνευματικά.

Ἄς τά ἀκούνε αὐτά ἐκεῖνοι, πού ξεθαρεύοντας ἀπό τόν νεανικό ἐνθουσιασμό τους, νομίζουν ὅτι μποροῦν - **ὅποτε νά ναι καί ὅπως καί νά ναι** - νά διδάσκουν!

Γιά στάσου λιγάκι! **Ἐτοιμάστηκες πρῶτα; Καθαρίστηκες πρῶτα;**

Ὁ Χριστός ὑποβάλλεται σέ κάθαρση καί σὺ τήν περιφρονεῖς; Ὁ Χριστός καταδέχεται νά βαπτισθῆ ἀπό ἓνα δούλο Του, τόν Ἰωάννη, καί **σύ τά βάζεις μέ τόν πνευματικό σου πατέρα**, ἐπαναστατεῖς δηλαδή ἐναντίον ἐκείνου, πού σοῦ κηρύττει τό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ; Ὁ Χριστός ἔφτασε τριάντα ἐτῶν. Καί σέ τέτοια ἡλικία δέχεται τήν κάθαρση τοῦ βαπτίσματος! Καί σύ, **ἀκόμη δέν ἔβγαλες γενεία**, καί θέλεις νά κάνεις τόν δάσκαλο στούς γεροντότερους ἀπό σένα; Καί ὅλα αὐτά, τήν στιγμή πού, τόσο ἡ ἡλικία σου, ὅσο καί οἱ τρό-

ποι σου, δέν ἐμπνέουν σέ κανένα τόν παραμικρό σεβασμό;...»

* * *

Θά ἦταν μεγάλη παρεξήγηση νά θεωρούσαμε ὅτι ὁ ἅγιος Γρηγόριος, μέ αὐτά πού λέει, ὑποστηρίζει ὅτι ... **τά γενεία κάνουν τόν παπᾶ ἢ τόν ἱεροκήρυκα!** Σίγουρα δέν θέλει νά εἰπεί αὐτό.

Προφανῶς θέλει νά ἐντοπίσει καί νά θεραπεύσει μιά – δυστυχῶς – συνηθισμένη ἀρρώστεια μέσα στόν χῶρο τῆς Ἐκκλησίας; Τό **σύνδρομο τοῦ αὐτόκλητου «σωτήρα καί διδασκάλου»!** Πρόκειται γιά μιά νοσηρή κατάσταση, ὅπου κάποιος ΑΥΤΟ-χειροτονεῖται «μέγας διδάσκαλος» τῆς Ὁρθοδοξίας, «αὐθεντικός κριτής» τῶν πάντων, καί «μοναδικός σωτήρας καί διορθωτής» ὄλων τῶν κακῶς κειμένων! Ἔτσι δέν διστάζει, μέ πολλή ἄνεση νά κρίνει τούς πάντες, ἀπό ... πατριάρχες μέχρι καντηλανάφτες, καί μέ ... **ῥυθός καρδιναλίου** νά ἐπαναφέρει στήν – κατά τήν γνώμη του - «ὀρθή» πίστη, ὅσους – πάλι κατά τήν γνώμη του – παρεκκλίνουν!

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος, γιά νά μᾶς προστατεύσει ἀπό τέτοια ΠΑΝΟΥΚΛΑ, ... μᾶς ἐμβολιάζει μέ τίς ἀφυπνιστικές **ἐρωτήσεις-ἀντισημματα**, πού ἀκολουθοῦν:

- Εἶσαι σίγουρος ὅτι καθαρίστηκες ἐσὺ πρῶτα ἀρκετά, γιά νά μπορεῖς νά καθαρίσεις ἄλλους;
- Εἶσαι σίγουρος ὅτι κάνεις ΣΩΣΤΗ ὑπακοή στούς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας;
- Μήπως ὑπάρχουν κάποιοι «γεροντότεροι» (**ἄχι μόνο στά χρόνια**) ἀπό σένα, πού ἔχουν «βαπτισθῆ» ἀληθινά στήν «κολυμβήθρα» τῆς ὑγιούς ταπείνωσης;
- Μήπως κάποιοι ἔχουν – περισσότερο ἀπό σένα - **«ἀσπρίσει»** ἀπό τήν ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗ ΑΓΩΝΙΑ γιά τήν σωτηρία τῶν προβάτων πού περιπλανῶνται ἔξω ἀπό τήν Μάνδρα τῆς Ἐκκλησίας;

← **Σέ καμμιά περίπτωση δέν μένει ὁ ἄνθρωπος στάσιμος! Σέ καμμιά περίπτωση δέν μπορεῖ νά μείνει ἐκεῖ πού εἶναι! Ἡ πρὸς τά πάνω θά πηγαίνει, ἢ πρὸς τά κάτω! Ἡ θά ἀνεβαίνει πνευματικά, ἢ θά κατακυλάει πρὸς τήν ἀπώλεια!**

Δέν ὑπάρχει μεγαλύτερη καταδίκη γιά ἓναν ἄνθρωπο, ἀπό τό νά «συμφιλιωθῆ» μέ τόν σάπιο ἑαυτό του. Νά βουλευτῆ στήν πολυ-

θρόνα τοῦ ἐγωισμοῦ του καί στόν βούρκο τῶν παθῶν του!

Καί δέν ὑπάρχει πῶς ἀσφαλῆς ὁδός σωτηρίας, ἀπό τό νά δυσκολεύεται, νά πονάει, νά «χορεύει στό ταψί», καί παρ' ὅλα αὐτά νά προτιμᾶει νά στέκει ἄκαμπος στήν τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου!

Ἀρχιμ. Β.Λ.

ΠΩΣ ΠΡΟΣΕΥΧΕΣΑΙ;

Αγίου Κασσιανού του Ρωμαίου

Ἄν παρακαλούσαμε κάποιον ἄρχοντα - ὄχι γιὰ νὰ μᾶς γλιτώσει τὴν ζωὴ μας, ἀλλὰ ἀπλὰ γιὰ νὰ μᾶς κάμει κάποια μικρὴ «καλωσύνη», - δέν θὰ προσηλώνουμε σ' αὐτόν τὰ μάτια μας καὶ τὴν καρδιά μας; Δέν θὰ «κρεμόμασταν» κυριολεκτικά ἀπὸ τὴν ὄψη τοῦ προσώπου του, μέ ἔντονη προσοχή, γιὰ νὰ εἰσπράξουμε τὴν συγκατάθεσή του ἔστω μέ ἓνα νεῦμα του; Δέν θὰ τρέμαμε, μήπως κάποιος ἀκατάλληλος ἢ ἀδέξιος δικός μας λόγος τὸν ἐρεθίσει καὶ τοῦ κόψει τὴν καλὴ γιὰ μᾶς διάθεση;

Ἄν βρισκόμαστε σέ κάποιο δικαστήριο καὶ εἶχαμε ἀπέναντί μας τὸν ἀντίδικο, καὶ ἐμεῖς τὴν πιὸ κρίσιμη ὥρα ἀρχίζαμε νὰ βήχουμε, νὰ φτύνουμε, νὰ γελᾶμε, νὰ χασμουριόμαστε ἢ νὰ κοιμόμαστε, τότε, δέν θὰ ἔσπευδε ἀμέσως ἢ ἀγρυπνη κακὴ διάθεση τοῦ ἀντιπάλου μας νὰ ξεσηκώσει ἐναντίον μας τὴν αὐστηρὴ κρίση τοῦ δικαστῆ;

* * *

Τώρα λοιπόν, πού παρακαλοῦμε τὸν Οὐράνιο Κριτῆ, τὸν ἀλάθητο μάρτυρα ὄλων τῶν μυστικῶν τῆς καρδιάς μας, καὶ Τόν ἰκετεύουμε νὰ μᾶς λυτρώσει ἀπὸ τὸν αἰώνιο θάνατο - ἐνῶ παράλληλα ἔχουμε ἀπέναντί μας τὸν κακόβουλο καὶ σκληρὸ κατήγορό μας διάβολο - δέν θὰ πρέπει νὰ ἐντείνουμε τὴν προσοχή καὶ νὰ κάνουμε ὅσο μπορούμε πιὸ θερμὴ τὴν προσευχή μας; Δέν θὰ πρέπει νὰ παρακαλοῦμε ἐπίμονα τὸν Κύριο, νὰ μᾶς δώσει ἔλεος καὶ εὐσπλαχνία;

Τί λέτε; Δέν θὰ εἴμαστε καὶ ἐμεῖς

ἀσφαλῶς ἔνοχοι - καὶ μάλιστα ὄχι γιὰ κάποιο ἐλαφρὸ ἁμάρτημα, ἀλλὰ γιὰ μιὰ πολὺ σοβαρὴ ἀσέβεια - ἂν, τὴν ὥρα πού στεκόμαστε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, παύουμε νὰ ἔχουμε τὴν αἴσθηση τῆς παρουσίας Του καὶ νιώθουμε σάν νὰ ἔχουμε μπροστά μας ἓναν κάποιον, ...**τυφλό καὶ κουφό ἀκροατή;**

* * *

Διαφορετικά, γιατί δέν χύνουμε **οὔτε ἓνα δάκρυ** γιὰ τὴν χλιαρότητά μας ἢ γιὰ τὴν ὀκηρία, πού μᾶς ἀπομακρύνει ἀπὸ τὴν προσευχή;

Διαφορετικά, γιατί δέν τό θεωροῦμε πτώση μας, τό ὅτι κατὰ τὴν διάρκεια τῆς προσευχῆς ἀφήνουμε τὸν νοῦ μας νὰ αἰχμαλωτίζεται - **ἔστω καὶ γιὰ λίγο** - ἀπὸ λογισμοὺς ἄσχετους καὶ ξένους γιὰ τὰ λόγια τῆς προσευχῆς μας;

Γιατί νὰ μὴ θρηνοῦμε καὶ νὰ μὴ ζητοῦμε γ' αὐτὴ τὴν πτώση μας τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ;

Γιατί νὰ μὴ καταλαβαίνουμε, τί **μεγάλη ζημιὰ** παθαίνει ἡ ψυχὴ μας, ὅταν ξεφεύγει ὁ νοῦς μας ἀπὸ τὴν μνήμη τοῦ Θεοῦ, καὶ καταντάει νὰ σκέφτεται πράγματα ἄλλα; Δέν τό καταλαβαίνουμε ὅτι ἔτσι μᾶς ἐμπαίζουν οἱ δαίμονες;

Αὐτὰ ἐμεῖς.

Ἀντίθετα οἱ ἅγιοι, ἔστω κι ἂν γιὰ μιὰ στιγμή τοὺς νικοῦσαν λογισμοὶ καὶ τοὺς ἀποσποῦσαν ἀκούσια ἀπὸ τὴν προσευχή, αὐτό τό θεωροῦσαν σάν ἓνα εἶδος **ἱεροσυλίας**. Καὶ παρ' ὅλο πού μέ ἀστραπιαία ταχύτητα ἐπανάφεραν τοὺς «ὀφθαλμούς» τῆς καρδιάς τους πρὸς τὸν Θεό, κατηγοροῦσαν τοὺς ἑαυτοὺς τους ὅτι εἶναι ἀσεβεῖς. Τὰ σκοτάδια τῶν γήινων λογισμῶν, ἔστω κι ἂν ἦσαν φευγαλέα, τοὺς ἦσαν κάτι τό **ἀνυπόφορο**. Καὶ ἀπεχθάνονταν καθετί, πού ἀπομάκρυνε τὸν νοῦ τους ἀπὸ τό Φῶς τό Ἀληθινό.

Τὰ ἐρωτήματα αὐτὰ εἶναι καλύτερα νὰ τὰ κάνεις σὺ στὸν ἑαυτό σου· καὶ ὄχι σέ ἄλλους.

Ἀρχιμ. Β.Λ

- Μήπως ἔχεις καβαλήσει καὶ σὺ τό καλάμι καὶ φαντάζεσαι τὸν ἑαυτό σου δῆθεν «σωτῆρα καὶ διδάσκαλο»;
- Μήπως βιάζεσαι νὰ διδάξεις καὶ νὰ σώσεις ἄλλους;

Ἀγίου Γρηγορίου Μεγάλου

ἄρτος ζωῆς, ἢ δηλητήριο

Ἡ γνώση τῶν ἁγίων Γραφῶν εἶναι ἄρτος, ψωμί, πού στηρίζει τήν ψυχή καί τῆς δίνει τήν δύναμη νά κάνει τό καλό. Καί, γι' αὐτό, ἀκόμη καί ὁ κάθε ὑποκριτής, φροντίζει νά μαθαίνει τά μυστήρια τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ· ὄχι γιά νά προσαρμόσει σ' αὐτά τήν ζωή του, ἀλλά γιά νά ἔχει τήν εὐχέρεια, νά δείχνει στους ἄλλους, ὅτι τάχα ἔχει πνευματική μόρφωση καί κουλτούρα!

Ἔτσι ὁμως, τά λόγια τῶν ἁγίων Γραφῶν ἀντί γιά ψωμί γίνονται μέσα του, δηλητήριο! Ὁ ἴδιος τά μετατρέπει μέσα του σέ δηλητήριο! Καί μετά, ἀπό ἐκεῖ καί πέρα, στά λόγια τῶν Γραφῶν, καταντάει νά βρῖσκει μόνο θάνατο, ἐνῶ θά ἔπρεπε νά βρῖσκει μόνο ζωή!

Ναί. Ἔτσι γίνεται. Ὁ ὑποκριτής συνήθως τό ρίχνει σέ βαθειά μελέτη τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ γιά ἐπίδειξη! Μά αὐτό εἶναι τό θαυμαστό· ὅτι ἐνῶ ὁ ἴδιος εἶναι κατά Θεόν τυφλός, τό βλέπει (ἀπό τήν ἀνάποδη!), ὅτι

δέν ἐνεργεῖ σωστά, γιά τό καλό του!

(Ἰπόμνημα εἰς τόν Ἰώβ, ΙΕ', 16)

* * *

Αὐτά λέγει ὁ ἅγιος Γρηγόριος, πατέρας τῆς Ἐκκλησίας ἀληθινά μέγας καί θεόσοφος.

Ἐπεξηγοῦμε καί προσθέτομε:

- Ἡ ἁγία Γραφή εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Ἀπό φύση του θεόσοφος· καί ζωοποιός. Ζωή. Καί Ἀνάσταση.

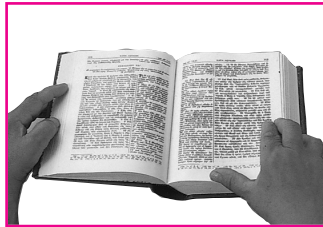
- Τήν ἁγία Γραφή τήν μελετᾶμε, ἢ σάν συνηθισμένο βιβλίο· γιά νά μάθωμε κάτι! Ἦ σάν λόγο τοῦ Θεοῦ γιά νά βροῦμε

τόν δρόμο γιά τήν σωτηρία μας.

- Στήν πρώτη περίπτωση διαβάζουμε τόν λόγο τοῦ Θεοῦ γιά χάξι· ὅπως διαβάζουμε τό ὅποιο βιβλίο!

- Στήν δεύτερη, διαβάζουμε, γιά νά φωτισθοῦμε· γιά νά πάρουμε εὐλογία καί δύναμη στόν ἀγῶνα τῆς ζωῆς μας.

† ὁ Ν. Μ.

ΛΥΧΝΙΑ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Μηνιαῖον Περιοδικόν

Ἱ. Μητροπόλεως Νικοπόλεως

Ἐκδότης: Μητροπολίτης Νικοπόλεως Μελέτιος

Υπεύθ.: Ἀρχιμ. Νίκων Κουτσιδης*

Τηλ. 26820 51161* Κωδικός 1984

Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ, 48100 ΠΡΕΒΕΖΑ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2011 * Ἀρ. Φύλλου 330* Ἔτος ΛΑ'

Διανέμεται δωρεάν * Εἰσφορές δεκτές

Γραφικές Τέχνες «ΜΕΛΙΣΣΑ» Α.Ε.

Τηλ. 2397 023 313 Ἀσπροβάλτα Θεσ/νίκης

